

Arrest

nr. 172 925 van 8 augustus 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 5 augustus 2016 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 26 juli 2016 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2016 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ACER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 26 juli 2016 neemt de gemachtigde een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*). Dit is de bestreden beslissing, die op dezelfde dag (om 2.35 uur) aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…) Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de mevrouw, die verklaart te heten:

naam: O(…)

voornaam: J(…)

geboortedatum: (…)

geboorteplaats: (…)

nationaliteit: Nigeria

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING

EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

x 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

x 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

Artikel 74/14:

x artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

x artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum op het moment van haar arrestatie.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor winkeldiefstal:

PV nr AN.(…)/2016 van de politie van Antwerpen.

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, om de volgende reden :

Betrokkene kan met haar eigen middelen niet wettelijk vertrekken. Betrokkene is niet in bezit van het vereist reisdocumenten op het moment van haar arrestatie.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor winkeldiefstal:

PV nr AN.(…)/2016 van de politie van Antwerpen.

Er bestaat een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

De betrokkene moet opgesloten worden want er bestaat een risico op onderduiken:

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres.

Vasthouding (…)”

1.2 Op 26 juli 2016 neemt de gemachtigde tevens een beslissing houdende een inreisverbod (bijlage 13sexies) van drie jaar. Deze beslissing wordt op 26 juli 2016 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

1.3 Op 26 juli 2016 neemt de gemachtigde ook een andere beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Deze beslissing wordt op 2 augustus 2016 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 Uit het administratief verslag vreemdelingencontrole van 25 juli 2016 dat zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat de verzoekende partij op 25 juli 2016 op heterdaad werd betrapt op winkeldiefstal.

Op 26 juli 2016 om 2.35 uur wordt overgegaan tot de betekening aan de verzoekende partij van de thans bestreden bijlage 13septies van 26 juli 2016. Op dezelfde dag (op een onbekend uur) wordt ook een bijlage 13sexies van 26 juli 2016 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Uit het administratief dossier blijkt verder een nota van 26 juli 2016 om 3.09 uur, opgesteld door attaché S. W. van de dienst Permanentie van de Dienst Vreemdelingenzaken, waarin het volgende gesteld wordt: *“Nouvelle 13 septies et 13 sexies transmis à la police: modification du n° de PV pour vol à l'étalage”*.

In het administratief dossier bevindt zich nog een tweede bijlage 13septies van 26 juli 2016 (de in punt 1.3 bedoelde beslissing), die melding maakt van een proces-verbaal met een ander nummer en waarin tevens een bijkomende motivering is opgenomen met betrekking tot artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM), waarbij verwezen wordt naar het minderjarig kind van de verzoekende partij. Deze bijlage 13septies was oorspronkelijk tevens gericht aan het betrokken kind (dat één jaar is), maar deze vermelding werd later opnieuw geschrapt. De tweede bijlage 13septies werd ook op deze manier (met name met de geschrapte vermelding) aan de verzoekende partij ter kennis gebracht, dit op 2 augustus 2016 om 16.45 uur.

2.2 Ter terechtzitting betwisten de partijen niet dat zich in het administratief dossier twee verschillend gemotiveerde bijlages 13septies bevinden. De verwerende partij geeft dit ook uitdrukkelijk aan in haar nota met opmerkingen. Tevens erkent de verzoekende partij uitdrukkelijk dat haar zowel de thans bestreden beslissing op 26 juli 2016 ter kennis werd gebracht als de andere in punt 1.3 bedoelde bijlage 13septies op 2 augustus 2016.

De voorzitter vraagt de verwerende partij om verduidelijking, in het bijzonder of de thans bestreden beslissing werd ingetrokken. De verwerende partij geeft aan dat de tweede bijlage 13septies nadien is genomen, maar dat de eerste bijlage 13septies (zijnde de thans bestreden beslissing) blijft bestaan. Zij stelt dat deze laatste beslissing echter niet meer de actuele beslissing is op grond waarvan de verzoekende partij wordt vastgehouden en gedwongen kan worden verwijderd. De verwerende partij benadrukt dat sprake is van een soort vervanging van de eerste bijlage 13septies door de tweede bijlage 13septies, maar dat geen sprake is van een intrekking van de eerste bijlage 13septies. De verwerende partij geeft nog aan dat wellicht omwille van het kind de tweede bijlage 13septies is genomen. Zij stelt met betrekking tot het kind verder nog dat de tweede bijlage 13septies uiteindelijk niet tevens aan dit kind gericht werd, omdat het legaal verblijf heeft, maar dat de verzoekende partij wel samen met haar kind naar Italië zal worden verwijderd, zodat van een scheiding van moeder en kind geen sprake zal zijn.

De verzoekende partij geeft aan dat niet gemotiveerd wordt waarom de tweede beslissing werd genomen en meent dat men, als men weet dat de beslissing verkeerd was, niet zomaar een nieuwe beslissing kan nemen, zonder de eerste beslissing in te trekken, en op die manier ook de beroepstermijn voor het indienen van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van tien naar vijf dagen verkorten. Met betrekking tot het kind stelt de verzoekende partij nog dat de vader van het kind (die ook legaal verblijf zou hebben) een procedure in kortgeding zal starten, eens de datum van repatriëring vaststaat en blijkt dat het kind met de moeder naar Italië zal worden verwijderd.

2.3 Er dient te worden vastgesteld dat de tweede bijlage 13septies dezelfde motieven bevat als de thans bestreden beslissing, maar dat aan deze tweede beslissing een motivering in het licht van artikel 8 van het EVRM en het minderjarig kind van de verzoekende partij is toegevoegd, en tevens het nummer van het proces-verbaal van de politie is aangepast. Dit laatste vindt steun in de voormelde nota opgesteld door attaché S. W. Op basis van het betoog van de verwerende partij ter terechtzitting, waarin zij

aangeeft dat de tweede bijlage 13septies wellicht omwille van het kind werd genomen, lijkt te kunnen worden aangenomen dat de gemachtigde oordeelde dat het noodzakelijk was eenzelfde beslissing te treffen als de bestreden beslissing (met aanpassing van het nummer van het proces-verbaal van de politie), doch omwille van het minderjarige kind tevens gemotiveerd in het licht van artikel 8 van het EVRM. De Raad merkt in dit verband op dat uit het administratief dossier, in het bijzonder uit een e-mail van mevrouw S. B. van het Centrum voor Illegalen te Brugge, gestuurd op 26 juli 2016 om 10.13 uur, blijkt dat de verzoekende partij haar baby bij zich had toen zij werd opgepakt voor winkeldiefstal en dat het kind als tijdelijke oplossing werd opgehaald door een vriendin. Tevens geeft mevrouw S. B. aan dat zij in bijlage het bewijs van identiteit van het kind voegt, en de geboorteakte (deze stukken bevinden zich tevens in het administratief dossier). Op grond van deze gegevens dient te worden aangenomen dat de gemachtigde op het moment van het nemen van de bestreden beslissing in principe reeds kennis had kunnen of moeten hebben van het feit dat de verzoekende partij een minderjarig kind heeft, maar gezien voormeld administratief verslag vreemdelingencontrole van 25 juli 2016 geen melding maakt van het betrokken kind of de betrokken stukken, kan niet worden uitgesloten dat de gemachtigde pas later daadwerkelijk kennis kreeg van deze elementen.

Op grond van de geschetste omstandigheden dient de Raad *prima facie* te concluderen dat de gemachtigde, door het nemen van de in punt 1.3 bedoelde beslissing, de bestreden beslissing impliciet heeft ingetrokken.

De stelling van de verwerende partij ter terechtzitting dat slechts sprake is van een soort vervangen van de bestreden beslissing door de in punt 1.3 bedoelde beslissing en dat beide beslissingen naast elkaar blijven bestaan, kan niet gevolgd worden. De handelswijze van de gemachtigde, waar zij uit eigen beweging de in punt 1.3 bedoelde beslissing treft, beslissing waarin niet slechts het nummer van het erin vermelde proces-verbaal wordt aangepast, maar waarvan tevens de motivering wordt uitgebreid met een verwijzing naar het minderjarig kind van de verzoekende partij en artikel 8 van het EVRM – motivering die in de bestreden beslissing volledig ontbrak – wijst op een impliciete intrekking van de bestreden beslissing. Dit geldt des te meer nu de verwerende partij op zitting uitdrukkelijk aangeeft dat de nieuwe beslissing wellicht omwille van het minderjarig kind van de verzoekende partij werd genomen, en het precies omtrent dit kind is dat in de nieuwe, in punt 1.3 bedoelde beslissing bijkomend gemotiveerd wordt.

Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat een procedure bij hoogdringendheid niet gebaat is met een uitspraak van de Raad over een beslissing die de gemachtigde nog op dezelfde dag aanpast (doch weliswaar pas een week later aan de betrokkene ter kennis brengt) via het treffen van een nieuwe beslissing met dezelfde motivering als de oorspronkelijke, doch met aanpassing van een nummer van een proces-verbaal en de toevoeging van een motivering aangaande het minderjarig kind van de verzoekende partij en artikel 8 van het EVRM.

2.4 Aangezien de bestreden beslissing als impliciet ingetrokken dient te worden beschouwd, is de vordering zonder voorwerp geworden, zodat ze als doelloos dient te worden beschouwd en dient te worden verworpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht augustus tweeduizend zestien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. VALGAERTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

I. VAN DEN BOSSCHE